

Odbor dopravy a silničního
hospodářství
Oddělení silničního hospodářství

Dle rozdělovníku

Datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
11. července 2025	Mgr. Jakub Drápal	KUZL 58033/2025	KUSP 94670/2024 DOP/JD

ROZHODNUTÍ (VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA)

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ustanovení § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a dále podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání, které podala **MUDr. Kateřina Starnová** (dále také jako „odvolatel anebo odvolatelka“), bytem Peroutkovo nábřeží 374, Příluky, 760 01 Zlín, právně zastoupená AK Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, IČO: 28359640, ID DS: auwd5w7, proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, Odbor stavebních a dopravních řízení, oddělení dopravně správních řízení, ze dne 28. 8. 2024, sp. zn. MMZL-odd.DSŘ-114121/2024/Van, č.j. MMZL 178706/2024, kterým byla společně umístěna a povolena stavba s názvem „Zlín, rekonstrukce Havlíčkova a Peroutkova nábřeží“ na pozemcích parc. č. 3747, 3107/2, 3284/1, 3284/9, 3284/10, 3546/25, 3546/26, 3546/27, 3546/39, 3558, 3972/4, 3972/6, 3992/1, 4058/1, 4058/13 v k. ú. Zlín a na pozemcích parc. č. 80, 81/2, 82/3, 87/2, 88/1, 127/1, 127/27, 1528/1, 1529/1, 1560/3, 1560/7, 1560/11, 1670/1 a 1670/2 v k. ú. Příluky u Zlína, a rozhodl takto:

V souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se ruší rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 8. 2024, č.j. MMZL 178706/2024, sp. zn. MMZL-odd.DSŘ-114121/2024/Van, a věc se vrací tomuto správnímu orgánu k novému projednání.

Účastník řízení, na kterého se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:
Statutární město Zlín, nám. Míru 12, 760 01 Zlín 1

Odůvodnění:

Postup správního orgánu v řízení před vydáním napadeného rozhodnutí

Z předloženého spisového materiálu bylo odvolacím orgánem zjištěno, že dne 29. 5. 2024 podal žadatel - Statutární město Zlín - žádost o vydání společného povolení na výše uvedenou stavbu. Uvedeným dnem bylo zahájeno společné řízení. Vzhledem k tomu že žádost neobsahovala všechny potřebné náležitosti, stavební úřad vyzval dne 26. 6. 2024 stavebníka k jejich doložení. Po řádném doplnění žádosti správní orgán opatřením ze dne 19. 7. 2024 oznámil zahájení společného řízení známým účastníkům řízení, veřejnosti a dotčeným orgánům. Současně podle ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a ústního jednání, protože mu byly dobře známy poměry v území a žádost dle správního orgánu poskytovala dostatečný podklad pro posouzení záměru, a stanovil, že ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto oznámení mohou účastníci řízení uplatnit své námitky a dotčené orgány svá závazná stanoviska. Správní orgán přezkoumal předloženou žádost, projednal ji s účastníky řízení, veřejností a dotčenými orgány a zjistil, že jejím uskutečněním nebo užíváním nebyly ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Umístění stavby bylo v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací a vyhovovalo obecným požadavkům na využívání území. Projektová dokumentace stavby splňovala obecné požadavky na výstavbu. Stavební úřad v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení záměru. Ve věci byla sdělena stanoviska: Oddělení prostorového plánování MMZ, Odbor životního prostředí a zemědělství MMZ, Odbor městské zeleně, Stavební úřad, Dopravní inspektorát PČR, CETIN, EG.D, GasNet Služby, Vodárna Zlín, Vodafone CR, Zlín Net, Technické služby Zlín, Krajská hygienická stanice ZK, Povodí Moravy, Úřad pro civilní letectví, Intemext, UNI Promotion. Správní orgán zjistil vzájemný soulad předložených závazných stanovisek dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními předpisy a zahrnul je do podmínek rozhodnutí, kterým byla společně umístěna a povolena stavba s názvem „Zlín, rekonstrukce Havlíčkova a Peroutkova nábřeží“ na pozemcích parc. č. 3747, 3107/2, 3284/1, 3284/9, 3284/10, 3546/25, 3546/26, 3546/27, 3546/39, 3558, 3972/4, 3972/6, 3992/1, 4058/1, 4058/13 v k. ú. Zlín a na pozemcích parc. č. 80, 81/2, 82/3, 87/2, 88/1, 127/1, 127/27, 1528/1, 1529/1, 1560/3, 1560/7, 1560/11, 1670/1 a 1670/2 v k. ú. Příluky u Zlína.

V průběhu řízení nebyly podány ze strany jeho účastníků žádné námitky, přičemž výše uvedené rozhodnutí bylo doručeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh stanovil správní orgán.

Proti shora citovanému rozhodnutí podala dne 27. 9. 2024 odvolatelka prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, ve kterém mezi důvody odvolání mj. uvedla, že (cituji):

1. Nesplnění zákonných podmínek pro povolení kácení dřevin - součástí napadeného rozhodnutí je povolení kácení dřevin ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném k 31.12. 2023 (dále jen „ZOPK“), a to na základě souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody, který je zahrnut v koordinovaném závazném stanovisku Magistrátu města Zlína ze dne 24. 5. 2024, sp. zn. MMZL 241111/2023/14 (dále jen „koordinované závazné stanovisko“). Dle odvolatelky však nebyly splněny podmínky pro udělení souhlasu a povolení kácení dřevin. V souladu s § 8 odst. 1 ZOPK především platí, že povolení kácení dřevin lze vydat pouze na základě závažných důvodů, a to až po vyhodnocení funkčního a estetického významu dotčených dřevin. Zákon tedy vyžaduje, aby zásahu do rostoucích dřevin předcházela odborná úvaha úřadu, zda jsou splněny podmínky, aby mohlo být rozhodnutí o povolení kácení vydáno. Podle ustálené judikatury musí být z rozhodnutí, potažmo závazného stanoviska, orgánu ochrany přírody patrné, jakou úvahou se řídil při posouzení otázek závažných důvodů z předchozího vyhodnocení funkčního a

estetického významu dotčených dřevin (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 10. 2007, č. j. 4 As 10/2007-109). Toto východisko bylo dále upřesněno v rozsudku NSS ze dne 21.8.2008, č.j. 4 As 20/2008-84, v rozsudku NSS ze dne 6. 9. 2011, č. j. 5 As 22/2011-100 tak, že orgán ochrany přírody musí pro objektivní posouzení, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování, náležitě zvážit estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé. Dle odvolatelky nebyla doložena a splněna ani jedna z podmínek pro povolení kácení dřevin. Z pohledu odvolatelky jde přitom o zcela zásadní okolnost, neboť z podstatné části se povolení kácení dřevin týká stromořadí vzrostlých javorů na pozemku parc. č. 1670/2 v k. ú. Příluky u Zlína, který v současnosti odděluje nemovitosti odvolatelky včetně jejího rodinného domu č. p. 374, který je součástí pozemku parc. č. st. 926 v k. ú. Příluky u Zlína, od přilehlé komunikace na pozemku parc. č. 1670/1 v k. ú. Příluky u Zlína. Tyto vzrostlé dřeviny tak chrání nemovitosti odvolatelky před hlukem, prachem a znečišťujícími látkami z dopravního provozu na přilehlé komunikaci a taktéž chrání její soukromí. Navzdory jednoznačným zákonným požadavkům však tyto podstatné funkce dotčených dřevin nebyly v koordinovaném závazném stanovisku a následně ani v povolení kácení dřevin v rámci napadeného rozhodnutí nijak zohledněny.

- Absence závažného důvodu

Jako předpoklad k identifikaci závažných důvodů kácení dřevin je v koordinovaném závazném stanovisku odkazováno na Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí, odboru ochrany přírody a krajiny z dubna 2022 (dále jen „metodika MŽP“), kde je v čl. 2.3 uvedeno, že těmito „závažnými důvody jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupyjinak, než pokácením dřeviny“. Dále je ovšem v odůvodnění koordinovaného závazného stanoviska uvedeno, že jako důvod kácení bylo v žádosti o závazné stanovisko uvedeno jen „kolize se stavbou“. části odůvodnění koordinovaného závazného stanoviska nadepsané Vizuální hodnocení posuzovaných dřevin je sice u každé posuzované dřeviny či jejich souboru specifikována konkrétní část Stavby, se kterou mají být dotčené dřeviny v kolizi. Ani takto upřesněné odůvodnění ovšem dle odvolatelky není a nemůže být náležitým doložením závažného důvodu. Ani v případě, kdyby bylo možné dovodit, že jde o veřejný zájem (což v odůvodnění není nijak zmíněno), pak to samo o sobě není závažný důvod ve smyslu § 8 odst. 1 ZOPK. V souladu s příslušnou metodikou MŽP, kterou cituje sám orgán ochrany přírody a krajiny v koordinovaném závazném stanovisku, je i v případě veřejně prospěšné stavby nutné doložit, že její realizaci nelze provést bez pokácení dřevin. V koordinovaném závazném stanovisku však takové odůvodnění zcela schází.

- Absence vyhodnocení funkčního a estetického významu

Co se týče vyhodnocení funkčního a estetického významu, k tomu je v koordinovaném závazném stanovisku na str. 19 nejprve zcela obecně konstatováno, že „z hlediska estetického je hlavním úkolem zeleně zlepšovat urbanizovaný prostor, neboť právě stromy jsou nezbytným prvkem podporujícím obyvatelnost města. Dřeviny taktéž zvyšují kvalitu ovzduší tím, že významně snižují množství volných polutantů v ovzduší a přispívají ke snížení prašnosti a hluku“. Citované skutečnosti navíc jednoznačně vedou k závěru, že kácení dřevin v daném případě povolit nelze. Ačkoliv je dále v koordinovaném závazném stanovisku taktéž odkazováno na to, že „funkční význam dřeviny je výsledkem vyhodnocení souboru všech společenských a ekologických funkcí ve smyslu ust. § 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb., jako souboru funkcí ovlivňujících životní prostředí“, v odůvodnění koordinovaného závazného stanoviska není dále nijak popsán ani vyhodnocen funkční význam jednotlivých dřevin určených k pokácení. Dle čl. 3.1.4 Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí se má vyhodnocení funkčního a estetického významu dotčených dřevin provést „na základě souhrnu jednotlivých funkcí, které dřevina plní (např.

zdravotně-hygienická funkce v urbanizovaném prostoru obce, ekologicko-stabilizační funkce, krajinná dominanta, dřevina jako biotop pro další organismy), a dílčích kritérií popisujících stav dřeviny (zejména zdravotní stav, vitalita, perspektiva dřevin) s přihlédnutím ke konkrétnímu stanovišti a místu v krajině. OOP zvažuje, zda dochází k synergickému působení funkcí nebo zda převažuje pouze jedna funkce nad ostatními, a k tomu přihlíží ve své správní úvaze. Součástí vyhodnocení funkčního a estetického významu je úvaha o vzniku ekologické újmy, která kácením dřevin vznikne, resp. o jejím rozsahu." Z citované pasáže metodiky MŽP je zřejmé, že funkční a estetický význam dřevin je nutné vyhodnotit vždy v kontextu individuálně určených dřevin, kterých se má kácení dotknout. S ohledem na to lze tedy shrnout, že ani druhá ze základních podmínek pro povolení kácení dřevin dle § 8 odst. 1 ZOPK nebyla v daném případě splněna.

- Nepřezkoumatelnost, nezákonnost a vnitřní rozpornost povolení kácení dřevin

Již jen samotná absence závažného důvodu a vyhodnocení konkrétního funkčního významu u jednotlivých dřevin znamená podstatnou vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti koordinovaného závazného stanoviska. Zároveň je tím založena i jeho nezákonnost, jak pro rozpor s příslušným § 8 odst. 1 ZOPK, kterým je povinnost vyhodnocení funkčního významu stanovena, tak pro rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož takto v odůvodnění koordinovaného závazného stanoviska schází úvahy, kterými se orgán ochrany přírody řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Absence závažného důvodu a vyhodnocení funkčního a estetického významu dotčených dřevin taktéž zakládá rozpor s § 3 správního řádu, neboť takto ani nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. S ohledem na to, že je napadené rozhodnutí založeno na podkladu, který trpí natolik závažnými vadami, je i napadené rozhodnutí nutné považovat za nepřezkoumatelné a nezákonné. Kromě toho odvolatelka na tomto místě upozorňuje, že rozsah dřevin a jejich druhů, k jejichž kácení byl udělen souhlas v koordinovaném stanovisku a jejichž kácení bylo povoleno napadeným rozhodnutím (27 ks stromů), neodpovídá rozsahu a druhu dřevin tak, jak je identifikován v projektové dokumentaci Stavby (54 ks stromů). Vzhledem k tomu, že jako první podmínka pro provedení stavby stanovená na str. 3 napadeného rozhodnutí je požadavek na provedení Stavby podle předložené projektové dokumentace, je v tomto směru napadené rozhodnutí taktéž vnitřně rozporné. Vzhledem k výše uvedenému odvolatelka zároveň s tímto odvoláním proti napadenému rozhodnutí v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadá také koordinované závazné stanovisko orgánu ochrany přírody, konkrétně závazné stanovisko dle § 8 odst. 6 ZOPK.

- Neadekvátní stanovení náhradní výsadby

Nad rámec výše uvedených vad povolení kácení dřevin odvolatelka taktéž namítá, že v rozporu s § 9 odst. 1 ZOPK nebyla s povolením kácení dřevin uložena přiměřená náhradní výsadba. Odvolatelka je přesvědčena, že požadavek přiměřenosti náhradní výsadby není splněn už jen z hlediska toho, že namísto dotčených vzrostlých dřevin převážně tvořených houževnatými, odolnými, a tedy i zpravidla dlouholetými a mohutnými druhy javoru a lípy, se má náhradní výsadba skládat pouze z ovocných dřevin, které těchto vlastností zdaleka nedosahují. Nicméně tím nejpodstatnějším hlediskem, kvůli kterému je stanovená náhradní výsadba zcela neadekvátní je bezesporu umístění náhradní výsadby na pozemku parc. č. 1222 v k.ú. Lužkovice, tzn. v jiném katastrálním území, než ve kterém je Stavba napadeným rozhodnutím umístována a povolována, v nej kratší vzdálenosti cca 2,5 km od Stavby. V souladu s čl. 9.2 metodiky MŽP je nutné přiměřenost náhradní výsadby vztahovat nejen k hodnotě kácené dřeviny (tj. výše namítaný nepoměr mezi kácenými druhy javorů a lip a náhradní výsadby v podobě ovocných dřevin), ale i k ekologické újmě vzniklé kácením, která má být vyhodnocena v rámci funkčního a estetického významu dotčených dřevin. Jelikož k vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin v daném případě prakticky vůbec nedošlo (viz výše bod 1.2. tohoto odvolání), ani náhradní výsadba nebyla stanovena

přezkoumatelně a v souladu se zákonem. Ve vztahu k náhradní výsadbě proto odvolatelka shrnuje, že stejně jako samotné povolení kácení dřevin se i zde projevuje rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu s ohledem na scházející odůvodnění a rozpor se základní zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu v souvislosti s požadavky dle § 9 odst. 1 ZOPK, jelikož nebyla nijak ověřena a doložena přiměřenost náhradní výsadby. Pro vyloučení jakýchkoliv pochybností odvolatelka pro úplnost uvádí, že jakožto neoddelitelnou součást závazného stanoviska orgánu ochrany přírody dle § 8 odst. 6 ZOPK tímto odvoláním odvolatelka dle § 149 odst. 7 správního řádu napadá taktéž stanovení náhradní výsadby dle § 9 odst. 1 ZOPK v rámci koordinovaného závazného stanoviska.

2. Zásah do kvality prostředí

S odvolacími důvody uvedenými výše pod bodem 1. úzce souvisí nepřipustný zásah Stavby do kvality prostředí, resp. bydlení. Právní předpisy dříve používaly v této souvislosti pojem „pohoda bydlení“, ke kterému existuje četná judikatura, na kterou správní soudy dosud odkazují. K uvedenému pojmu se vyjádřil NSS například v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116, v němž uvedl, že „Pohodou bydlení“ lze podle jedné z možných definic, která se snaží tento pojem kategorizovat subjektivně, rozumět takový stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně (viz Marek Hanák, Pohoda bydlení, Právní rádce internetová verze, 28. 4. 2005, <http://pravnicradce.ihned.cz/>). Z objektivistického úhlu pohledu lze „pohodou bydlení“ rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech.“ Další upřesnění pojmu „pohoda bydlení“ obsahuje rozsudek NSS ze dne 1. 11. 2012, č. j. 8 As 27/2012- 113, ve kterém NSS dospěl k závěru, že mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) náleží také podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu, a narušení soukromí, protože i tyto složky se na pohodě bydlení podílejí. Podle NSS musí správní orgán při posuzování, zda mohlo dojít k narušení pohody bydlení, přihlížet i ke konkrétním zvláštnostem lokality. Ve vztahu k nepřiměřenému zásahu do kvality prostředí Stavbou odvolatelka upozorňuje taktéž na ustanovení § 76 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném k 30. 6. 2024 (dále jen „stavební zákon“), podle kterého platí, že „Každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.“ Odvolatelka v dané souvislosti opakuje, že i jen pokácením vzrostlých dřevin oddělujících nemovitosti odvolatelky od přilehlé komunikace dojde k podstatnému zásahu do kvality místního prostředí, neboť tím dojde k nárůstu imisí hluku, prachu, vibrací, látek znečišťujících ovzduší a v neposlední řadě k narušení soukromí odvolatelky, neboť v rámci Stavby není počítáno s náhradou dotčených dřevin, které od těchto imisí z dopravy nemovitosti odvolatelky izolují. Mimo to odvolatelka v žádném případě nesouhlasí s konstatováním obsaženým v projektové dokumentaci Stavby, a to že Stavba nebude mít vliv na dopravní zatížení. Vzhledem k tomu, že podstatnou součástí Stavby je rekonstrukce komunikace, je zcela zřejmé, že dojde k nárůstu intenzity dopravy na předmětné komunikaci. Současný stav komunikace spíše odrazuje od jejího

využití pouze pro průjezd městem. Pakliže však bude komunikace rekonstruována, bezesporu se tato „tranzitní“ doprava zvýší. Kromě toho se může jednat, jak obecně, tak i v konkrétních specifických případech, o rychlejší trasu pro průjezd danou lokalitou než při využití páteřní komunikace na třídě Tomáše Bati. Výše popsané negativní vlivy mohou mít zároveň přímý dopad na tržní cenu nemovitostí odvolatelky, které by byly oproti stávajícímu stavu nenávratně znehodnoceny. Ke značnému zásahu do kvality prostředí kromě toho dojde jistě i v průběhu výstavby záměru, kdy bude v provozu těžká technika a přilehlé komunikace neúměrně zatíženy těžkými nákladními vozidly a stavebními stroji. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že Stavba představuje nepřiměřený zásah do kvality prostředí ať už kvůli vykácení vzrostlých dřevin, realizaci Stavby či jejímu následnému provozu. Z napadeného rozhodnutí přitom nijak nevyplývá, že by se stavební úřad touto otázkou alespoň náznakem zabýval a pouze bez dalšího převzal ničím nepodložené konstatování projektové dokumentace, že Stavba nebude mít vliv na dopravní zatížení. I v tomto ohledu tedy považuje odvolatelka napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a taktéž nezákonné pro rozpor s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu, a také s výše citovaným ustanovením § 76 odst. 2 stavebního zákona.

- Nezákonnost závazného stanoviska Krajské hygienické stanice

Odvolatelka si je vědoma, že ke Stavbě bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje (dále jen „KHS“) ze dne 2.1.2024, sp. zn. KHSZL/34482/2023/2.5/HOK/ZL/VÍT-02, č. j. KHSZL 00004/2024. Tato skutečnost však nemá žádný vliv na povinnost stavebního úřadu samostatně posoudit možné narušení kvality prostředí. Tento závěr vyplývá např. i z rozsudku NSS ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008-123, podle kterého není zhodnocení jednotlivých negativních účinků staveb jen otázkou závazných stanovisek dotčených orgánů, ale jedná se o záležitost autonomního posouzení stavebním úřadem po vyhodnocení všech relevantních skutečností, tzn. především místních poměrů. Mimo to ani závazné stanovisko KHS nepředstavuje dle odvolatelky dostatečný podklad pro umístění a povolení Stavby. Závazné stanovisko totiž v podstatě neobsahuje jakékoliv vlastní hodnocení a úvahy dotčeného orgánu. V odůvodnění závazného stanoviska je uveden toliko popis Stavby, který je převzat z projektové dokumentace spolu se závěrem, že Stavbou se nijak nezmění hluk z provozu na komunikaci. Jak odvolatelka uvedla již výše, předpoklad neměnnosti intenzit dopravy a hluku z dopravy je zjevně chybný. Když KHS tento předpoklad bez dalšího převzala a založila na něm své souhlasné závazné stanovisko, zatížila toto závazné stanovisko nepřezkoumatelností a nezákonností pro rozpor s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu. Vzhledem k tomu odvolatelka spolu s odvoláním proti napadenému rozhodnutí dle § 149 odst. 7 správního řádu napadá i závazné stanovisko KHS ze dne 2.1. 2024, č.j. KHSZL 00004/2024.

3. Nedostatky dopravního řešení

Odvolatelka dále namítá zásadní nedostatky dopravního řešení Stavby. Konkrétně se jedná o úpravu stávajícího připojení nemovitostí odvolatelky na komunikaci na pozemku parc. č. 1670/1 v k. ú. Příluky u Zlína. Namísto přímého napojení pozemku parc. č. 93/1 v k. ú. Příluky u Zlína ve vlastnictví odvolatelky přes pás zeleně na pozemku parc. č. 1670/2 v k. ú. Příluky u Zlína má toto připojení vést přes chodník. Dle přesvědčení odvolatelky výše popsany způsob napojení nesplňuje jejích nemovitostí Stavbou neodpovídá požadavkům bezpečnosti provozu dle § 10 a § 16 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) spolu s § 12 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 104/1997 Sb.“), kde je dále odkazováno taktéž na technické normy ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110. Oproti stávajícímu stavu je Stavbou vytvářeno nebezpečné místo pro všechny účastníky provozu, tzn. jak pro chodce užívající

chodník v místě připojení nemovitostí odvolatelky, tak pro řidiče motorových vozidel projíždějící po komunikaci na pozemku parc. č. 1670/1 a v neposlední řadě i pro odvolatelku najíždějící na komunikaci z jejího pozemku parc. č. 93/1. Takto potenciálně nebezpečných míst je přitom po trase Stavby daleko více. Kromě toho odvolatelka upozorňuje na absenci zakreslení rozhledových poměrů v dokumentaci Stavby pro nově navržená připojení. Vzhledem k tomu ani nemohlo být řádně ověřeno, že Stavbou budou řádně dodrženy náležité podmínky rozhledů pro rozhodnutí najet na komunikaci a rozhledů uživatelů komunikace alespoň pro zastavení vozidla dle § 12 odst. 1 písm. a) a b) vyhlášky č. 104/1997 Sb. Navzdory výše uvedenému bylo ke Stavbě vydáno souhlasné vyjádření Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, územní odbor Zlín, dopravní inspektorát (dále jen „PČR“), ze dne 5.1.2024, č. j. KRPZ- 132896-2/ČJ-2023-150506. Předmětné vyjádření PČR ovšem obsahuje pouze stručný popis Stavby a stručné konstatování, že po posouzení předložené projektové dokumentace dle PČR Stavba odpovídá požadavkům na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 16 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, a že PČR souhlasí s úpravou a budováním komunikačních připojení ve smyslu § 10 zákona o pozemních komunikacích. Jelikož vyjádření PČR neobsahuje jakékoliv úvahy dotčeného orgánu o naplnění zákonných a podzákonných požadavků na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, je dle odvolatelky nepřezkoumatelné a nezákonné pro rozpor s § 10 a § 16 zákona o pozemních komunikacích, s § 12 odst. 1 písm. a) a b) vyhlášky č. 104/1997 Sb., s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu. K dopravnímu řešení Stavby se v rámci koordinovaného závazného stanoviska vyjádřil rovněž silniční správní orgán. Nicméně danou součástí koordinovaného závazného stanoviska dle odvolatelky nelze už vůbec považovat za adekvátní posouzení Stavby, když silniční správní úřad toliko uvedl, že k dokumentaci Stavby neuplatňuje žádné připomínky s prostým odůvodněním, že realizací Stavby nedojde k negativnímu ovlivnění zájmů v působnosti silničního správního úřadu. Závazné stanovisko silničního správního úřadu ke Stavbě tak vlastně postrádá jakékoliv odůvodnění. Nepřezkoumatelnost a nezákonnost závazného stanoviska silničního správního úřadu pro rozpor s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu je tedy naprosto zřejmá. S ohledem na to v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu odvolatelka spolu s tímto odvoláním napadá také závazné stanovisko silničního správního úřadu, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska. Vzhledem k tomu, že je napadené rozhodnutí založeno na takto zásadně nedostatečných podkladech je třeba uzavřít, že i samotné napadené rozhodnutí je v tomto směru zatíženo nepřezkoumatelností a nezákonností.

4. Nedostatky řešení nakládání s vodami

neposlední řadě odvolatelka namítá, že v rámci Stavby je zcela nedostatečně řešeno nakládání s vodami. I tato oblast měla být vyhodnocena v rámci koordinovaného stanoviska. Jeho součástí je i posouzení Stavby dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). V této souvislosti byla ovšem Stavba hodnocena pouze z hledisek umístění v chráněné oblasti přirozené akumulace vod, ochranném pásma vodního zdroje, a záplavovém území. V rámci závazného stanoviska vodoprávního úřadu tak není ověřeno splnění povinností při nakládání s vodami dle § 5 odst. 3 vodního zákona. V souladu s příslušným ustanovením § 5 odst. 3 vodního zákona platí, že stavebník je povinen zabezpečit omezení odtoku srážkových vod primárně její akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním na pozemku, výparům a až jako poslední možnost jejím zadržováním a řízeným odváděním, či kombinací uvedených způsobů. Bez splnění předmětných podmínek nesmí být stavba povolena. V dokumentaci Stavby je sice konstatováno, že k ovlivnění odtokových poměrů Stavbou nedojde, avšak toto konstatování není v dokumentaci ničím podloženo a odůvodněno. Přitom Stavbou nedochází pouze k rekonstrukci stávající vozovky, ale součástí Stavby jsou také další objekty jako

chodníky pro pěší, kterými je dosavadní stávající plocha rozšiřována. V rámci Stavby má dojít také ke změně vedení trasy komunikace a k rozsáhlému kácení dřevin. Kromě toho je přímo v dokumentaci Stavby taktéž uvedeno, že současný stav vsakování a nakládání s vodami je nevyhovující, čímž je také mimo jiné zdůvodněna nutnost realizace Stavby. Nejenže je tedy s ohledem na výše uvedené skutečnosti zřejmé, že k určitému ovlivnění odtokových poměrů Stavbou dojde, ale dokumentace Stavby je v tomto směru vnitřně rozporná, a nemůže tedy ani představovat dostatečný podklad k posouzení naplnění požadavků dle § 5 odst. 3 vodního zákona. Už jen s ohledem na to, že vodoprávní úřad nijak neověřil řešení nakládání se srážkovými vodami v rámci Stavby, je jeho závazné stanovisko nepřezkoumatelné a nezákonné pro rozpor s příslušným § 5 odst. 3 vodního zákona a také pro rozpor s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu. Vzhledem k výše uvedenému má odvolatelka navíc důvodné pochybnosti o tom, že Stavba požadavky pro nakládání se srážkovými vodami splňuje. Na základě výše uvedeného proto i z hlediska řešení nakládání s vodami v rámci Stavby platí, že napadené rozhodnutí je založeno na podkladech, které trpí zcela zásadními nedostatky (jak v případě dokumentace Stavby, tak závazného stanoviska vodoprávního úřadu), což činí samotné napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a nezákonným pro rozpor s § 5 odst. 3 vodního zákona a také pro rozpor s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu.“ (konec citace).

S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti odvolatelka závěrem požádala odvolací orgán, aby jako odvolací orgán napadené rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

K výše uvedenému podanému odvolání se správní orgán ve svém stanovisku při předání spisového materiálu podle § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu nijak blíže nevyjádřil

Posouzení věci odvolacím orgánem

Předtím než se bude odvolací orgán zabývat vlastním meritem věci, považuje za nutné uvést, že dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále také „nový stavební zákon“), který ke stejnému datu zrušil zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Odvolací orgán se proto musel nejdříve vypořádat s otázkou použitelnosti právních předpisů pro dané správní řízení. K tomu je nutno uvést, že původně měl nový stavební zákon a spolu s ním i změnový zákon (zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nového stavebního zákona) nabýt plné účinnosti k datu 1. 7. 2023. V pořadí druhá novela nového stavebního zákona (zákon č. 152/2023 Sb.) však posunula účinnost nového stavebního zákona a změnového zákona k datu 1. 1. 2024 a z toho důvodu vložila do zákona § 334a zákona, které stanoví obecné pravidlo, které vylučuje v přechodném období použitelnost nového stavebního zákona na záměry podle § 4 nového stavebního zákona (s výjimkou vyhrazených staveb). Podle § 334a odst. 3 nového stavebního zákona se ve věcech týkajících se záměrů podle tohoto zákona v přechodném období postupuje podle dosavadních právních předpisů s výjimkou věcí týkajících se vyhrazených staveb uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, staveb s nimi souvisejících a staveb tvořících s nimi soubor staveb. Pro účely tohoto ustanovení se přechodným obdobím rozumí období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024 s tím, že při povolování jiných záměrů (než vyhrazených staveb) se za den nabytí účinnosti nového stavebního zákona považuje 1. 7. 2024. S přihlédnutím k tomu, že řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí, se týká záměru, který není vyhrazenou stavbou, nový stavební zákon se v souladu s § 330 odst. 1 nového stavebního zákona nepoužije a odvolací orgán bude v tomto odvolacím řízení postupovat podle dosavadních právních předpisů, tedy podle zákona č. 183/2006

Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a právních předpisů s ním souvisejících, ve znění účinném do 31. 12. 2023.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvolání přípustné (tj. podané osobou k tomuto oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat) a včas podané.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a shledal, že podané odvolání je důvodné, neboť je prakticky nepřezkoumatelné a také zatíženo vícero vadami, které nejdou nijak zhojit v rámci řízení odvolacího, což bude postupně rozebráno níže, kde také budou vypořádány také námitky odvolatelky, které jsou uvedeny shora.

1) Nesprávné vymezení okruhu účastníků řízení

Podle § 94k stavebního zákona účinného v rozhodné době – Účastníkem společného územního a stavebního řízení je

a) stavebník,

b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn,

c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem,

d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku,

e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.

Podle § 94l odst. 3 stavebního zákona účinného v rozhodné době - v případě řízení s velkým počtem účastníků se v žádosti o vydání společného povolení účastníci řízení podle § 94k písm. e) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

Podle § 94m odst. 2 stavebního zákona účinného v rozhodné době - oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě; účastníky podle § 27

odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

Odvolací orgán k výše uvedenému zákonnému ustanovení postavení účastníků vymezené stavebním zákonem **pro správní orgán uvádí**, že při stanovení okruhu účastníků stavebního řízení vychází stavební úřad z úpravy zakotvené v § 94k stavebního zákona, kterou je třeba vnímat jako úpravu speciální vůči obecné úpravě dané správním řádem. Účastníkem stavebního řízení tak budou osoby, které naplňují podmínky stanovené pro jednotlivé kategorie zařazené do taxativního výčtu uvedeného v tomto ustanovení.

Za hlavního účastníka, kterému přísluší ve smyslu správního řádu postavení podle § 27 odst. 1 správního řádu a kterého je stavební úřad povinen označit ve výrokové části stavebního povolení, bude třeba považovat **stavebníka**, jemuž je pravomocným stavebním povolením zakládáno veřejnoprávní oprávnění k provedení stavby. Každopádně **postavení hlavních účastníků vždy přísluší též osobám uvedeným v § 94k písm. c) a d) stavebního zákona**, což jednoznačně vyplývá ze znění § 94m odst. 2 stavebního zákona. Dále pak vedlejšími účastníky, tj. podle § 27 odst. 2 správního řádu, osobami, jejichž práva či oprávněné zájmy mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, budou ve smyslu stavebního zákona osoby uvedené pod **§ 94k písm. e) stavebního zákona**.

Zvýše uvedených jednotlivých zákonných ustanovení jasně vyplývá, že stavebník musí v žádosti o vydání společného povolení uvést všechny jemu známé účastníky, tak jak to vyplývá z § 45 odst. 1 správního řádu, což však neučinil. Nicméně stavební úřad není okruhem těchto stavebníkem označených účastníků řízení vázán, neboť okruh účastníků řízení určuje sám stavební úřad, a to nejen na začátku řízení, ale v celém jeho průběhu. Úprava okruhu účastníků řízení v průběhu řízení souvisí s otázkou možného přímého dotčení práv až vydaným společným povolením, tak jak to vyplývá z § 94k písm. e) stavebního zákona, což může být v určité fázi společného řízení relativní a někdy i nejisté. **Povinnost stavebního úřadu spolehlivě zjistit a vymežit okruh účastníků řízení vyplývá ze základních zásad správního řádu – zásadou zákonnosti, součinnosti, hospodárnosti.**

Do celkového počtu se započítávají všichni účastníci bez rozdílu podle § 94k stavebního zákona. Stavební úřad by měl účastníky řízení vhodným způsobem uvědomit o tom, že společné řízení bude vedeno jako řízení s velkým počtem účastníků, jelikož s tímto postupem je spojena řada úkonů, **včetně doručování oznámení o zahájení společného řízení a následného doručování společného povolení**. V rámci řízení s velkým počtem účastníků se totiž doručuje hlavním účastníkům uvedeným v § 94k písm. a), c) a d) stavebního zákona jednotlivě. V případě, že je hned od počátku zřejmé, že se konkrétní společné řízení bude dotýkat velkého počtu účastníků, více než třiceti, pak už stavebník ve své žádosti nemusí jmenovitě uvádět všechny jemu známé účastníky ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona. V praxi se jedná stejně tak jako v tomto konkrétním případě především o umístování a následnou realizaci liniových staveb, zvláště rozsáhlých staveb nebo zvláště rozsáhlých změn využití území. Účastenství ve společném řízení má vždy dvě podmínky, existenci vlastnického nebo jiného věcného práva jako podmínku základní a pak přímé dotčení existujícího práva. **Tyto osoby jsou v žádosti identifikovány přes označení pozemků a staveb, které se nacházejí v daném území a k této identifikaci dochází přes katastr nemovitostí. Je nezbytné přesně vymežit dotčené území a uvést parcelní čísla pozemků a evidenční čísla staveb. To představuje reálnou možnost, aby každý vlastník pozemku nebo**

stavby v daném území zjistil, že je pokládán za účastníka řízení. To, že nejsou dotčení vlastníci sousedních nemovitostí uváděni jmenovitě, což je odchylka od obecné úpravy podle § 68 odst. 2 správního řádu, neznamená, že by jejich procesní práva byla nějakým způsobem zkrácena. Je zaručeno, že bude v řízení postupováno v souladu s pravidly pro řízení s velkým počtem účastníků řízení.

S ohledem na výše uvedené se správní orgán dopustil hrubé procesní chyby již při samotném vymezení účastníků řízení, kdy na začátku řízení při vydání oznámení o zahájení řízení neurčil a nevymezil jako účastníky řízení i osoby přímo dotčené ve svých právech vymezené § 94k písm. a) stavebního zákona.

Jak již bylo uvedeno výše, i ve společném řízení platí, že žadatel musí v žádosti o vydání společného povolení uvést všechny jemu známé účastníky, tak jak to vyplývá z § 45 odst. 1 správního řádu. Nicméně stavební úřad není okruhem těchto žadatelem označených účastníků řízení vázán, neboť okruh účastníků řízení určuje sám stavební úřad, a to nejen na začátku řízení, ale v celém jeho průběhu. **V tomto konkrétním případě to znamená, že již vlastní žádost stavebníka nebyla úplná, když žadatel zcela opomněl jakékoliv účastníky uvést, když logicky vzhledem k charakteru stavby si musel být vědom, že se bude jednoznačně jednat o řízení s větším počtem účastníků.**

Společné řízení je ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem podání žádosti. Po podání žádosti posoudí stavební úřad, zda žádost obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti a přílohy. V případě, že není žádost úplná, tzn. že v tomto případě úplná nebyla zcela určitě, stavební úřad měl podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením řízení přerušit a vyzvat stavebníka k odstranění nedostatků žádosti. K tomu mu měl poskytnout ve smyslu § 39 odst. 1 správního řádu přiměřenou lhůtu a současně jej poučit podle § 45 odst. 2 správního řádu o následcích neodstranění nedostatků ve stanovené lhůtě; usnesení se podle § 76 odst. 3 za použití § 72 správního řádu oznamuje pouze stavebníkovi. Ze stavebního zákona ani ze správního řádu nevyplývá, na jak dlouhou dobu se řízení přerušuje. Stavební úřad tuto lhůtu stanoví dle konkrétního případu s ohledem na vady žádosti. I ve stavebním zákoně je zakotven stejný princip přerušování řízení z důvodů neodstranění vad žádosti s tím, že usnesení o přerušování se i podle této právní úpravy oznamuje pouze stavebníkovi, a to z toho důvodu, že ještě nebylo oznámeno zahájení společného řízení, a tudíž ostatní účastníci řízení ještě nebyli informováni o zahájení společného řízení. Ostatním účastníkům řízení má totiž smysl oznamovat zahájení společného řízení až poté, co bude jasné, že žádost bude projednání schopná. Pro úplnost odvolací orgán dodává, že správní orgán sice řízení dne 26. 6. 2024 pod č.j. MMZL 136284/2024 přerušil, ale úplně z jiného důvodu, který po doplnění ze strany stavebníka sice odpadl, ale ve skutečnosti neodpadl z důvodu nesprávného vymezení účastníků.

V tomto případě měl tedy správní orgán řízení přerušit, vyzvat stavebníka k doplnění a poté si sám ověřit, zda má správně vymezené účastníky řízení, popř. tyto doplnit a teprve až poté oznámit zahájení společného řízení a následně vydat napadené rozhodnutí. V případě, že je hned od počátku zřejmé, že se konkrétní společné řízení bude dotýkat velkého počtu účastníků, více než třiceti, pak už stavebník ve své žádosti nemusí **jmenovitě** uvádět všechny jemu známé účastníky ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, ale tyto osoby v žádosti identifikovat přes označení pozemků a staveb, které se nacházejí v daném území, kdy k této identifikaci dochází přes katastr nemovitostí.

Od počátku řízení si správní orgán si však nijak nelámал hlavu ani s určením účastníku vedlejších dle § 94k písm. e) stavebního zákona, kdy musí být zkoumána otázka, kterému z vlastníků sousedních pozemků a staveb na nich bude ve stavebním řízení náležet postavení účastníka a zda mu tak bude i přiznáno. Ani zde nepostačí pouhá existence uvedených práv, nebude-li zároveň objektivně

existovat možnost přímého dotčení těchto práv v důsledku provádění stavby. Při posuzování otázky, který pozemek a stavbu na něm lze považovat za sousední, musí stavební úřad respektovat nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 59/99 a nálezy pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/99.

Za vedlejšího účastníka tak musí být jednoznačně určeni všichni vlastníci sousedních pozemků, které správní orgán vyhodnotí jako možné účastníky řízení, kdy tento zná ze své dosavadní činnosti ve věci stav na místě (jak sám v řízení uvedl) a dokáže tak přesně tuto okolnost vyhodnotit.

S ohledem na postup správního orgánu tak lze zkonstatovat, že všem nepřiznaným účastníkům řízení správní orgán odejmul od samotného počátku jakoukoliv možnost využívat svých práv v řízení, což samo o sobě tedy zakládá naprostou nezákonnost rozhodnutí.

2) Nezákonnost - nepřezkoumatelnost rozhodnutí

Každé rozhodnutí vydané ve správním řízení musí bezpodmínečně obsahovat základní náležitosti stanovené právními předpisy, a to zejména správním řádem, jakožto obecnou procesní úpravou, popřípadě právními úpravami zvláštními. V případě, že tyto náležitosti jsou vymezeny zvláštními právními předpisy, platí zásada *lex specialis derogat generali*, tudíž musí být přednostně aplikována ustanovení této úpravy zvláštní se subsidiárním použitím obecného procesního předpisu – správního řádu. Obsahové a formální náležitosti správního rozhodnutí upravuje v § 68 a § 69 správní řád. Obsahovými náležitostmi správního rozhodnutí se dle § 68 správního řádu rozumí výroková část, odůvodnění výrokové části a poučení účastníků o opravném prostředku.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu účinného v rozhodné době – v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

Nyní napadené a posuzované rozhodnutí zcela postrádá jakékoliv relevantní odůvodnění. Postup správního orgánu, ale i obsah odůvodnění samotného rozhodnutí je absolutně nepřezkoumatelný, neboť správní orgán ignoroval jakékoliv bližší odůvodnění svého rozhodnutí.

Jak již bylo uvedeno výše, na počátku se správní orgán ani nijak nezabýval otázkou, jak postupoval při vymezování okruhu účastníků řízení.

Správní orgán dále nijak nerozvedl, jak v postavení stavebního úřadu v provedeném společném územním a stavebním řízení posoudil předloženou žádost dle § 94o stavebního zákona a zda je stavební záměr v souladu s požadavky:

- a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů,
- b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem,
- c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, případně s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.

Stavební úřad dále vůbec nijak nerozvedl, zda si ověřil, že projektová dokumentace je úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou autorizovanou osobou a že jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Zda projektová dokumentace obsahuje všechny náležitosti dle vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů a zda rozsah a obsah jednotlivých částí je přizpůsoben druhu a významu stavby, jejímu umístění, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby.

Vzhledem k tomu, že se správní orgán nezabýval bližším vyhodnocením předložených závazných stanovisek, vydal své rozhodnutí, i když závazné stanovisko silničního správního úřadu ze dne 24. 5. 2024 pod č.j. MMZL 241111/2023/14 nesplňuje základní atributy, které jsou na něj kladeny.

3) Zrušení závazného stanovisko silničního správního úřadu ze dne 24. 5. 2024 pod č.j. MMZL 241111/2023/14

Odvolací orgán požádal dne 14. 1. 2025 dle § 149 odst. 7 správního řádu Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako příslušný nadřízený správní orgán silničního správního úřadu podle § 178 odst. 2 a § 149 odst. 7 správního řádu (dále též „ODSH“) o potvrzení nebo změnu výše uvedeného závazného stanoviska.

Ve svém závazném stanovisku ze dne 24. 5. 2024 pod č.j. MMZL 241111/2023/14 silniční správní úřad (dle textu koordinovaného závazného stanoviska) k projektové dokumentaci pro společné územní a stavební řízení ke stavbě „Zlín, rekonstrukce Havlíčkova a Peroutkova nábřeží“, na pozemcích parc. č. st. 3747, 3107/2, 3284/1, 3284/9, 3284/10, 3546/25, 3546/26, 3546/27, 3546/39, 3558, 3972/4, 3972/6, 3992/1, 4058/1, 4058/3 v katastrálním území Zlín a parc. č. 1670/2, 1670/1, 1560/11, 88/1, 87/2, 1529/1, 80, 82/3, 1528/1, 81/2, 127/1, 127/27, 560/3, 1560/7 v katastrálním území Příluky u Zlína, pro stavebníka Statutární město Zlín, IČO: 00283924, nám. Míru, 760 01 Zlín, zastoupeného na základě plné moci ze dne 11. 12. 2023 Ing. Kamilem Prokúpkem, IČO: 72318481, Jetelová 677, 763 14 Zlín, jako příslušný silniční správní úřad dle § 40 odst. 1 a § 40 odst. 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2023 uvedl, že citují: „*K předložené dokumentaci Magistrát města Zlína, Odbor stavebních a dopravních řízení, jako příslušný silniční správní úřad neuplatňuje žádné připomínky a s realizací stavby souhlasí. Odůvodnění: Realizací stavby nedojde k negativnímu ovlivnění zájmů, chráněných předpisy na úseku dopravy, v působnosti silničního správního úřadu*“ (konec citace).

Předmětné závazné stanovisko bylo podkladem pro napadené rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 8. 2024, č.j. MMZL 178706/2024, spis. zn. MMZL-odd.DSŘ-114121/2024/Van, kterým shora uvedený správní orgán jako speciální stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení povolil výše citovanou stavbu.

ODSH jako nadřízený správní orgán posoudil v rámci přezkumu tohoto závazného stanoviska námitky podané odvolatelkou a dospěl ve svém rozhodnutí ze dne 10. 3. 2025, sp. zn. KUSP 3234/2025 DOP/DD, č.j. KUZL 25013/2025, k následujícím závěrům.

Tvrzení odvolatelky, že připojení sousední nemovitosti před pás zeleně a nově navržené chodníkové těleso způsobuje zhoršení bezpečnosti provozu je liché, neboť vyhláška ani správně uvedené doporučující normy toto netvrdí a ani nezakazují. Subjektivní hodnocení nové dopravní situace, jak uvádí odvolatelka, nemůže brát speciální stavební úřad v potaz, protože úpravy připojení sousedních nemovitostí jsou zcela v souladu s vyjmenovanými právními předpisy a normami. Zakreslení rozhledových poměrů v daném řešeném území se posuzuje v řízení o povolení připojení podle § 10 zákona o pozemních komunikacích. Žádost o povolení připojení musí otázku rozhledových poměrů v daném území řešit a musí být jednoznačně zakreslené. Silniční správní úřad otázku rozhledových

poměrů posuzuje a povolení připojení je podkladem pro následný proces povolení stavby stavebním úřadem. Tedy nikoliv stavební úřad, ale silniční správní úřad tuto otázku posuzuje, tudíž rozhledové poměry nemusí být dále zakreslovány v projektové dokumentaci předkládané stavebnímu úřadu. Obsah projektové dokumentace řeší vyhláška č. 499/2006 Sb., vyhláška o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, v příloze č. 8, kde zakreslení rozhledových poměrů do projektové dokumentace není požadováno.

V odvolacích námitkách je rozporována také úprava jednotlivých připojení sousedních nemovitostí k místním komunikacím ul. Havlíčkova a Peroutkovo nábřeží. Je namítáno, že v průběhu řízení dle stavebního zákona nebyla tako skutečnost posuzována. K tomu ODSH uvedl, že sice v řízení o povolení stavby dle stavebního zákona toto učiněno nebylo, ale před zahájením řízení podle stavebního zákona k tomuto došlo a podklad byl do tohoto řízení dle stavebního zákona doložen. Jedná se o rozhodnutí o povolení úpravy připojení sousedních nemovitostí k místní komunikacím ul. Havlíčkova a Peroutkovo nábřeží vydaný dle § 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích. Jedná se o rozhodnutí ze dne 18. 3. 2024, č.j. MMZL 045267/2024 OSaDŘ, které je součástí spisového materiálu. V tomto řízení o povolení úpravy připojení sousedních nemovitostí k těmto místním komunikacím bylo výše uvedené správně a náležitě posouzeno.

V rámci posouzení v koordinovaném závazném stanovisku (dále též jako „KZS“) se však silniční správní úřad vůbec nezabýval otázkou posouzení povolení úpravy připojení místních komunikací ul. Havlíčkova a Peroutkovo nábřeží k účelovým komunikacím vedoucích do areálu Krajské nemocnice T. Bati, a.s. (dále též „KNTB“) a dále hlavně k místní komunikaci ul. Žabárna. Úprava připojení místní komunikace Žabárna je dokonce samostatný stavební objekt. Silniční správní úřad měl při vydání KZS shora uvedené náležitě posoudit.

Po posouzení obsahu výše uvedeného závazného stanoviska ODSH jako příslušný nadřízený orgán zjistil, že při jeho vydání došlo ke zjevnému porušení § 149 odst. 2 správního řádu (viz níže). Podané žádosti Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, jako příslušného odvolacího orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska podle § 149 odst. 7 správního řádu, nebylo tak možné vyhovět. ODSH proto postupoval podle § 149 odst. 8 správního řádu a provedl přezkum zákonnosti závazného stanoviska ve zkráceném přezkumném řízení.

Z hlediska procesního je závazné stanovisko podle § 149 odst. 1 správního řádu úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Dle § 149 odst. 2 správního řádu závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. Obsah závazného stanoviska tedy musí odpovídat uvedeným požadavkům. Jedině tak je možné přezkoumat jeho zákonnost, jakožto úkonu správního orgánu, který byl závazným podkladem pro rozhodnutí. Obsah závazného stanoviska silničního správního úřadu ze dne 24. 5. 2024, č.j. MMZL 241111/2023/14, však těmto požadavkům v žádném případě neodpovídá, a je proto nepřezkoumatelné.

Uvedené nedostatky – absence náležitého odůvodnění a absence posouzení úpravy připojení místních komunikací ul. Havlíčkova a Peroutkovo nábřeží k účelovým komunikacím vedoucích do areálu KNTB a dále k místní komunikaci ul. Žabárna, je nutné považovat za tak závažné a jednoznačné porušení právního předpisu, že ODSH toto závazné stanovisko zrušil. ODSH se také zabýval otázkou, zda je třeba závazné stanovisko bez dalšího zrušit, či zrušit a věc vrátit Magistrátu

města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení, k novému projednání. Vzhledem k tomu, že k porušení zákona při vydání závazného stanoviska došlo po stránce procesní, lze tento nedostatek odstranit v rámci nového posouzení věci a vydáním nového závazného stanoviska. **Proto bude třeba, aby silniční správní úřad podklady znovu posoudil a vydal nové závazné stanovisko.** Při posuzování možnosti podat proti tomuto rozhodnutí odvolání, postupoval ODSH jako nadřízený správní orgán v souladu se závěrem č. 122 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22. 3. 2013 a ze dne 25.10.2013, publikovaných na <http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>.

Vypořádání námitek odvolatelky

Vzhledem k tomu, že podané odvolání obsahovalo také námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlína ze dne 24. 5. 2024, sp. zn. MMZL 241111/2023/14, jehož součástí je pod bodem 2. napadené závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, Odboru stavebních a dopravních řízení, pod body 3,4 a 5 napadené závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, Odbor životního prostředí a zemědělství, dále napadené závazné stanovisko Krajské hygienické stanice ze dne 2. 1. 2024, č. j.: KHSZL 00004/2024 a nakonec i napadené souhrnné vyjádření Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje, Územního odboru Zlín, Dopravního inspektorátu ze dne 5. 1. 2024, č. j.: KRPZ-132896-2/ČJ-2023-150506, postupoval odvolací orgán v souladu s § 149 odst. správního řádu a podal nadřízeným správním orgánům uvedených dotčených orgánů, které ve věci závazné stanovisko vydaly, tj. Ministerstvu zdravotnictví a Krajskému úřadu Zlínského kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství, Oddělení silničního hospodářství, dále Odboru životního prostředí a zemědělství, žádosti o potvrzení či změnu odvoláním napadeného závazného stanoviska. Také bylo požádáno i o přezkum souhrnného vyjádření PČR ve věci.

V souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu dne 12. 6. 2025 odvolací orgán vyrozuměl účastníky řízení, že v odvolacím řízení ve věci výše uvedené stavby obdržel veškeré přezkumy a vyjádření od příslušných orgánů uvedených shora.

A) Přezkum závazného stanoviska orgánu ochrany přírody vydané podle § 8 a § 9. zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlína, Odboru životního prostředí a zemědělství č.j. MMZL 241111/2023/14 ze dne 24. 5. 2024.

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení právní a ochrany přírody (dále jen „Krajský úřad“) obdržel dne 10. 1. 2025 od Odboru dopravního a silničního hospodářství Krajského úřadu Zlínského kraje žádost o potvrzení nebo změnu KZS Magistrátu města Zlína, odboru životního prostředí a zemědělství č. j. MMZL 241111/2023/14 ze dne 24. 5. 2024 dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, jehož součástí je i závazné stanovisko orgánu ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny (dále jen ZOPK), uvedené pod bodem 6. Toto KZS také bylo mj. napadeno v rámci odvolání MUDr. Kateřiny Starnové proti rozhodnutí Magistrátu Města Zlína, Odboru stavebních a dopravních řízení, oddělení dopravně správních řízení, ze dne 28. 8. 2024 spisová značka MMZL-odd.DSŘ- 114121/2024/Van, č. j. MMZL 178706/2024. Krajský úřad z hlediska své příslušnosti na úseku ochrany přírody a krajiny posoudil zákonnost a věcnou správnost napadeného ZS v rozsahu námitek odvolání.

Krajský úřad zjistil, že žádost o vydání předmětného KZS byla podána Statutárním městem Zlín, zastoupeným na základě plné moci ze dne 13. 12. 2023 inženýrem Kamilem Prokúpkem dne 12. 10. 2022. Na základě výzvy správního orgánu Magistrátu města Zlína, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen MMZL) ze dne 12. 1. 2024 byla žádost o vydání KZS žadatelem několikrát doplněna. Poslední z podkladů byl MMZL doložen dne 29. 4. 2024. Předmětné KZS bylo vydáno

Magistrátem města Zlína dne 24. 5. 2024. Rozhodnutí o společném povolení záměru bylo vydáno 28. 8. 2024. Následně odvolatelka podala dne 26. 9. 2024 odvolání (námitky citovány výše), přičemž Krajský úřad se s nimi vypořádal následovně.

Námitka 1.1. Absence závažného důvodu

Odvolatelka cituje metodiku MŽP Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí, odboru ochrany přírody a krajiny z dubna 2022 a uvádí, že závažnými důvody pro kácení jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak než pokácení dřevin. Naproti tomu uvádí, že v odůvodnění předmětného KZS je jako důvod kácení uvedena pouze kolize se stavbou. V části odůvodnění KZS nadepsané **vizuální hodnocení posuzovaných dřevin** je sice u každé posuzované dřeviny či jejich souborů specifikována konkrétní část stavby, se kterou mají být dotčené dřeviny v kolizi, avšak ani takto upřesněné odůvodnění dle odvolatele není náležitým doložením závažného důvodu pro kácení. Podle odvolatelky i v případě veřejně prospěšné stavby je nutné doložit, že její realizaci nelze provést bez pokácení dřevin. Toto odůvodnění dle odvolatelky v předmětném KZS schází.

K námitce 1.1. Krajský úřad uvádí, že odvolatele zmiňované stromořadí javorů na pozemku p. č. 1670/2 v k. ú. Příluky u Zlína, které v současnosti odděluje nemovitost odvolatele včetně jejího rodinného domu č. p. 374 na pozemku p. č. st. 926 v k. ú. Příluky u Zlína od přilehlé komunikace na pozemku p. č. 1670/1 v k. ú. Příluky u Zlína (stromy označené č. 20 - 34), je v kolizi s některými stavebními objekty záměru, konkrétně s realizací chodníku na severní straně komunikace. Na této straně komunikace chodník dosud chybí a chodci v této části musejí přecházet silnici a využívat chodník na protější straně. Přecházet silnici musejí, pokud jdou od místní části Příluky, nebo pokud vystoupí na zastávce Žabárna a jdou směrem k centru Zlína, do KNTB nebo například do mateřské školky v areálu KNTB. V tom případě musejí vozovku přejít i podruhé, a to v místě, kde není přechod pro chodce. Chodník, který je zde podle projektové dokumentace navržen, bude propojovat areál KNTB s místní částí Příluky, konkrétně autobusovou zastávku Zlín, Žabárna, ve směru na Zlín centrum s areálem KNTB, konkrétně s budovou mateřské školky v areálu KNTB. MMZL v odůvodnění ZS ke kácení dřevin u odvolatele zmiňovaného stromořadí javorů uvedl, že javory číslo 20, 21, 22, 32 a 33 jsou dle předložené projektové dokumentace v kolizi s realizací chodníků a veřejného osvětlení - objekt SO 107, 411, a javory číslo 23 až 31 jsou v kolizi s realizací komunikace chodníku, veřejného osvětlení - objekty SO 100, 107 a 411. Javor číslo 34 je dle předložené dokumentace v kolizi s realizací veřejného osvětlení - objekt SO 411. Projekt nebyl řešen ve více variantách. Z těchto skutečností vyplývá, že bez pokácení dřevin - konkrétně stromořadí javorů 21 - 34 by nebylo možné rekonstrukci předmětné komunikace, včetně vybudování chodníku na severní straně uskutečnit. Stávající technický stav předmětné komunikace v místě záměru je špatný. Tato komunikace však slouží k dopravě pacientů do a z nemocnice KNTB, včetně urgentního příjmu pacientů. To znamená, že po předmětné komunikaci denně projíždějí vozy rychlé záchranné služby. Zároveň se zde pohybují chodci z místních částí Příluky, Bartošova čtvrť či nemocnice KNTB. Krajský úřad má za to, že je ve veřejném zájmu udržovat veřejná prostranství v dobrém technickém stavu, v místě intenzivního provozu disponovat infrastrukturou komunikací pro chodce a zajistit tak bezpečný provoz vozidel i chodců ve veřejném prostoru. Ze spisu není zřejmé, že by se odvolatel během společného územního a stavebního řízení, na důvod či důvodnost výstavby chodníku, jakkoliv žadatele dotazoval či k němu vznesl připomínky. MMZL jako závažný důvod ke kácení vyhodnotil fakt, že předmětné stromy jsou v kolizi se stavbou. Krajský úřad k tomu uvádí, že kolize se stavbou znamená skutečnost, že stavbu tak, jak byla navržena, by bez pokácení předmětného stromořadí javorů nebylo možné uskutečnit, nedošlo by k rekonstrukci komunikace, která je ve špatném technickém stavu a nedošlo by ke zlepšení infrastruktury pro chodce a jejich bezpečnosti při procházení kolem nemovitosti odvolatele. Bezpečnost chodců i projíždějících občanů Krajský úřad považuje za veřejný zájem převažující nad zájmem ochrany předmětných dřevin - stromořadí

javorů. Taktéž MMZL veřejný zájem provedení zamýšlené rekonstrukce komunikace vyhodnotil jako závažný důvod pro kácení a upřednostnil tento zájem nad zájmem ochrany předmětných dřevin. Z odůvodnění předmětného KZS je zřejmé, že MMZL vyhodnotil jako závažné důvody pro kácení kolizi stromů se záměrem. Neboť není možná realizace záměru, aniž by došlo k pokácení dřevin.

Námítka 1. 2. Absence vyhodnocení funkčního a estetického významu.

Odvolatel uvádí, že k vyhodnocení etického významu dřevin určených ke kácení je v předmětném KZS na straně 19, nejprve zcela obecně konstatováno, že *z hlediska estetického je hlavním úkolem zeleně zlepšovat urbanizovaný prostor, neboť právě stromy jsou nezbytným prvkem podporujícím obyvatelnost města. Dřeviny taktéž zvyšují kvalitu ovzduší tím, že významně snižují množství volných polutantů v ovzduší a přispívají ke snížení prašnosti a hluku.* Ačkoliv je dále v KZS, taktéž odkazováno na to, že *funkční význam dřeviny je výsledkem vyhodnocení souboru všech společenských a ekologických funkcí*, v odůvodnění KZS není dále nijak popsán ani vyhodnocen funkční význam jednotlivých dřevin určených k pokácení. Odvolatel tvrdí, že ani druhá ze základních podmínek pro povolení kácení dřevin dle § 8 odst. 1 ZOPK nebyla v daném případě splněna.

K námitce 1.2. Krajský úřad uvedl, že MMZL, který vydal předmětné KZS provedl před jeho vydáním dvakrát terénní šetření v místě ve dnech 28. 3. 2024 a 25. 4. 2024, kdy byly předmětné dřeviny prošetřeny, proběhla vizuální kontrola jejich zdravotního stavu a vitality. V odůvodnění předmětného KZS správní orgán na straně 20 v části nadepsané *vizuální hodnocení posuzování dřevin* provádí hodnocení záměrem dotčených dřevin jednotlivě. V případě odvolatelem zmiňovaného stromořadí javorů, které jsou v útvaru stromořadí, (stromy označené číslem 20 - 34) správní orgán uvedl, že tyto stromy rostou jako součást stromořadí podél komunikace na ulici Peroutkovo nábřeží, všechny jsou stejného stáří. Jedná se o dospívající jedince dorůstající do velikosti dospělých dřevin. Jejich zdravotní stav správní orgán hodnotí jako dobrý s mírně sníženou fyziologickou vitalitu. Podobným způsobem MMZL vyhodnotil i zdravotní stav a funkčnost ostatních dřevin určených ke kácení. MMZL v obecné rovině vyhodnotil estetickou funkci dřevin jako *úkol zeleně zlepšovat urbanizovaný prostor, neboť právě stromy jsou nezbytným prvkem podporujícím obyvatelnost města. Dřeviny také zvyšují kvalitu ovzduší tím, že snižují množství volných polutantů v ovzduší a přispívají ke snížení prašnosti a hluku.* U některých konkrétních jedinců, například u akátů označených čísly 5 a 6 MMZL vyhodnotil fyziologickou vitalitu jako zřetelně sníženou, z čehož vyplývá, že i funkční a estetická funkce těchto stromů je zřetelně snížena. U lípy malolisté číslo 7, 8 a 10 byla fyziologická vitalita vyhodnocena jako mírně snížená. U javorů číslo 15, 16 a 17 MMZL vyhodnotil fyziologickou vitalitu jako mírně až zřetelně narušenou a zdravotní stav výrazně zhoršený. Podobně MMZL vyhodnotil i ostatní předmětné dřeviny určené ke kácení. Je tedy zřejmé, že MMZL se při své správní úvaze zabýval stavem dřevin určených ke kácení jednotlivě, posuzoval jejich zdravotní stav a tím i jejich funkční a estetický význam, neboť ten je dán především zdravotním stavem a vitalitou stromu. Nedá se tedy říct, jak tvrdí odvolatel, že funkční a estetický význam dřevin nebyl vyhodnocen. Dá se říct pouze, že u většiny předmětných dřevin nebylo zjištěno, že by byl jejich zdravotní stav výrazně zhoršený, a tím snížen jejich funkční a estetický význam. V reakci na to byla navržena náhradní výsadba v počtu 40 stromů za pokácených 27 stromů, tedy v poměru vyšším než 1 : 1 za pokácené stromy, neboť ekologická újma, která vznikne pokácením dřevin s dobrou nebo jen mírně až středně zhoršenou vitalitou je vyšší, než u jedinců neperspektivních, nemocných a prosychajících.

Námítka 1. 3. Nepřezkoumatelnost, nezákonnost a vnitřní rozpornost povolení kácení dřevin

Odvolatel uvádí, že již jen samotná absence závažného důvodu a vyhodnocení konkrétního funkčního významu u jednotlivých dřevin znamená podstatnou vadu spočívající v

nepřezkoumatelnosti koordinovaného závazného stanoviska. Zároveň je tím založena i jeho nezákonnost, jak pro rozpor s příslušným § 8 odst. 1 ZOPK, kterým je povinnost vyhodnocení funkčního významu stanovena, tak pro rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož takto v odůvodnění KZS schází úvahy, kterými se orgán ochrany přírody řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Absence závažného důvodu a vyhodnocení funkčního a estetického významu dotčených dřevin taktéž zakládá rozpor s § 3 správního řádu, neboť takto ani nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolatel tudíž považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné. Odvolatel dále upozorňuje na rozpor, který se týká napadeného rozhodnutí Magistrátu Města Zlína, Odboru stavebních a dopravních řízení, nikoliv předmětného KZS.

K námitce 1. 3. Krajský úřad uvedl, že tato námitka pouze vyvozuje důsledky v případě oprávněnosti námitek 1. 1. a 1. 2., tedy v případě absence závažného důvodu pro kácení a absence vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Krajský úřad se již k tomuto tématu vyjádřil výše. Vzhledem k tomu, že námitky 1.1. a 1. 2. Krajský úřad neshledal jako odůvodněné, neshledal jako odůvodněnou ani námitku 1. 3., která vyplývá z obsahu námitek 1.1. a 1.2.

Námitka 1. 4. Neadekvátní stanovení náhradní výsadby

Odvolatel namítá, že v rozporu s § 9 odst. 1 ZOPK nebyla s povolením kácení uložena přiměřená náhradní výsadba. Odvolatel jako důvod svého tvrzení uvádí, že namísto dotčených vzrostlých dřevin převážně tvořených houževnatými odolnými, a tedy i zpravidla dlouholetými a mohutnými druhy javorů a lip, se má náhradní výsadba skládat pouze z ovocných dřevin, které těchto vlastností zdaleka nedosahují. Nicméně tím nejpodstatnějším hlediskem, kvůli kterému je dle odvolatele stanovena náhradní výsadba zcela neadekvátní, je umístění náhradní výsadby na pozemku p. č. 1222 v k. ú. Lůžkovice, to znamená v jiném katastrálním území, než ve kterém je stavba napadeným rozhodnutím umístována a povolována, v nejkratší vzdálenosti zhruba 2,5 kilometru od stavby. Odvolatel považuje náhradní výsadbu za nepřiměřenou ve vztahu k hodnotě kácených dřevin a také k ekologické újmě vzniklé kácení. A vrací se k námitce, že nedošlo k vyhodnocení estetického významu, jak již bylo citováno a vypořádáno v bodě 1.2. Odvolatel shrnuje, že stejně jako samotné povolení kácení dřevin se i zde projevuje rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu s ohledem na scházející odůvodnění a rozpor se základním zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu v souvislosti s požadavky dle § 9 odstavce 1 ZOPK, jelikož nebyla nijak ověřena a doložená přiměřenost náhradní výsadby.

K námitce 1. 4. Krajský úřad uvádí, že podle ust. § 9 odst. 1 ZOPK citují: „Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.“ Z tohoto ustanovení ZOPK tedy vyplývá, že ustanovení náhradní výsadby není povinností, ale právem správního orgánu a je na jeho uvážení, zda a v jakém rozsahu náhradní výsadbu uloží. V tomto smyslu hovoří i například rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10 A 59/2014-27, citují: „(54) Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ustanovení § 8 odst. 1 a ust. § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, ponechává správnímu orgánu uvážení, zda a za jakých podmínek povolí kácení dřevin, případně zda a v jaké míře správní orgán uloží povinnost k náhradní výsadbě za účelem zmírnění ekologické újmy, která může pokácením vzniknout. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.“ Správní orgán při úvaze o uložení náhradní výsadby musí dbát o zájmy chráněné ZOPK, konkrétně v případě povolení kácení dřevin rostoucích mimo les dbá o kompenzaci ekologické újmy pokácením způsobené. Přitom však musí vzít v úvahu možnosti a vhodnost umístění náhradní výsadby, dostupnost vhodných pozemků a krajinnou koncepci v lokalitě.

Z podstaty věci je zřejmé, že náhradní výsadba dřevin nemůže být umístěna přímo v místě, kde dřeviny určené ke kácení rostou, neboť právě tato místa jsou v kolizi se záměrem a budou zde umístovány chodníky apod. Proto bylo třeba hledat pro náhradní výsadbu jiné vhodné umístění. Z vyjádření žadatele k podanému odvolání je zřejmé, že MUDr. Kateřině Starnové bylo nabídnuto umístění náhradní výsadby přímo na jejím pozemku za zdí přiléhající k rekonstruované komunikaci. Tak by byla kompenzována nejen ekologická újma vzniklá pokácením předmětných stromů, ale i snížení hodnoty pohody bydlení odvolatele ve smyslu, v jakém tento pojem odvolatel ve svém odvolání použil. Stromy vysazené na pozemku odvolatele, ve stejné linii za plotem, by časem plnily funkci, kterou dosud plní stromořadí javorů, tedy především chrání soukromí odvolatele, snižují prašnost a hluk pocházející z provozu na přilehlé komunikaci a vytvářejí pozitivní optický dojem.

Odvolatel však nabídky nevyužil. Ve vyjádření k odvolání žadatel uvádí, cituji:

„V tomto ohledu žadatel opakovaně kontaktoval odvolatelku, aby ji seznámil se stavbou, s nutností pokácení dotčených stromů a aby s ní dojednal případná náhradní opatření. Dne 4. 3. 2024 pak za tímto účelem proběhla 1. schůzka u projektanta inženýra Kamila Prokůpka, dále pak 30. 4. 2024 proběhla 2. schůzka v Krajské nemocnici Tomáše Bati za účasti odvolatelky, zástupců KNTB a Statutárního města Zlín a projektanta inženýra Prokůpka. Odvolatelka na těchto schůzkách vyjádřila obavu, že dojde k navýšení provozu, že nebude moci vyjet z brány a ohledně kácení stromů na pozemku města přiléhajícím k pozemku odvolatelky. Odvolatelce byla při osobním jednání ze strany investora stavby nadstandardně nabídnuta možnost obnovy zeleně na jejím pozemku v pásu za zdí, která je souběžně s rekonstruovaným uličním profilem, avšak odvolatelka se na opakovanou žádost k této nabídce nevyjádřila. Odvolatelka pak ve smyslu ust. §114 odst. 1 stavebního zákona mohla uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby, jakož i požadavkům dotčených orgánů. Tuto možnost však nevyužila ani se nijak nevyjádřila k návrhu na náhradní výsadbu.“

Žadatel tedy pro umístění náhradní výsadby navrhnul pozemek p. č. 1222 v k. ú. Lůžkovice. MMZL dle návrhu žadatele uložil náhradní výsadbu 40 stromů na tomto pozemku a v kontextu tohoto umístění (pěšina ve volné krajině mezi zemědělsky obdělávanými plochami) zvolil 40 kusů ovocných dřevin sedmi různých druhů několika odrůd. Náhradní výsadba byla stanovena v poměru vyšším než 1:1, neboť MMZL konstatoval, že pokácením předmětných dřevin dojde k ekologické újmě, kterou bude náhradní výsadba kompenzovat.

K části námítky týkající se výběru druhů pro náhradní výsadbu Krajský úřad uvádí, že tvrzení, cituji: *„namísto dotčených vzrostlých dřevin převážně tvořených houževnatými odolnými, a tedy i zpravidla dlouholetými a mohutnými druhy javorů a lípy, se má náhradní výsadba skládat pouze z ovocných dřevin, které těchto vlastností zdaleka nedosahují“* je z pohledu výběru druhů pro náhradní výsadbu jednostranné. Odolnost, dlouhověkost či mohutnost druhů dřevin není jediným hlediskem při výběru druhů vhodných pro náhradní výsadbu. Důležité je umístění dřevin, kontext okolních dřevin, situace na stanovišti - jaké druhy se zde vyskytují a jaké naopak chybí, jaké druhy by na lokalitě měly vhodné podmínky pro perspektivní růst, dále hledisko pestrosti biotopů, hledisko estetické a další hlediska. Například ovocné stromy představují úkrytový, hnízdní a potravní biotop pro mnoho druhů ptáků. Plody a semena ovocných stromů jsou potravou také přezimujících druhů.

Žadatel ve svém Vyjádření k odvolání k námitce odvolatele ohledně nesplnění zákonných podmínek pro kácení dřevin uvádí, cituji:

„Orgán ochrany přírody v průběhu řízení shromáždil množství důkazů a dostatečně posoudil předložený záměr. V rámci terénních šetření, která se konala ve dnech 28. 3. 2024 a 25. 4. 2024 orgán ochrany přírody provedl vizuální kontrolu zdravotního stavu a vitality dřevin, kdy následně

detailně popsal stav dřevin a zejména části projektové dokumentace, se kterými jsou jednotlivé dřeviny v kolizi. Na základě toho pak vyhodnotil, že se jedná o dřeviny rostoucí v kolizi se zamýšlenou stavební úpravou a že bez jejich odstranění by nebylo možné stavební úpravu, tak, jak je navržena realizovat. Po přihlédnutí k výkladu závažných důvodů podle metodického pokynu odboru ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí, ročník XXXII, duben 2022 (dále jen "Metodický pokyn") článek 2, odstavec 2. 3, který orgán ochrany přírody ve svém stanovisku cituje, (závažnými důvody jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak, než pokácením dřeviny), dospěl ke správnému závěru, že bez odstranění dřevin nelze stavbu realizovat. Pokud orgán ochrany přírody dospěl k tomu, že stavu bez pokácení dřevin není možno realizovat, jedná se nepochybně o závažný důvod ke kácení a požadavek zákona na existenci závažných důvodů tak byl splněn. Není tak pravdou, když odvolatel namítá, že odůvodnění zcela schází."

Námítka 2. Zásah do kvality prostředí

Odvolatel namítá, že provedení předmětného záměru a konkrétně vztaženo k předmětnému přezkoumávanému ZS provedení kácení stromořadí javorů, oddělujících pozemek odvolatele, MUDr. Kateřiny Starnové od přilehlé komunikace, ovlivní „pohodu bydlení“ MUDr. Kateřiny Starnové. Pojem pohoda bydlení odvolatel opírá o výrok NSS v rozsudku č. j. As 44/2005-116 ze dne 2. 2. 2006, v němž tento pojem definuje jako stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně. Odvolatel předpokládá, že pokácením vzrostlých dřevin, stromořadí javorů, oddělujících pozemek odvolatele od přilehlé komunikace, dojde k podstatnému zásahu do kvality prostředí v místě jejího bydliště, neboť tím dojde k nárůstu imisí hluku, prachu, vibrací, látek znečišťujících ovzduší a k narušení soukromí MUDr. Kateřiny Starnové. Mimo to se odvolatel obává, že dojde k nárůstu intenzity dopravy na předmětné komunikaci. Odvolatel předpokládá, že současný stav komunikace odrazuje od jejího využití pro průjezd městem, zatímco když bude komunikace rekonstruovaná, tato tranzitní doprava se zvýší.

K námitce č. 2. Krajský úřad uvedl, že orgánu ochrany přírody nepřísluší hájit jiné veřejné zájmy, než je zájem na ochraně přírody a krajiny. Námítka č. 2 se týká zájmu pohody bydlení MUDr. Kateřiny Starnové, která by byla dle jejího tvrzení pokácením stromořadí javorů snížena. Tato námitka se netýká zájmů chráněných ZOPK, které jsou v kompetenci orgánu ochrany přírody. Pro úplnost však Krajský úřad uvádí, že pohoda bydlení MUDr. Kateřiny Starnové by nebyla dlouhodobě snížena v případě, že by přistoupila na návrh žadatele ve spolupráci s MMZL, a to, že by náhradní výsadba byla umístěna na jejím pozemku v paralelní linii jako je předmětné stromořadí javorů.

Obava odvolatele, že dojde k nárůstu intenzity dopravy na předmětné komunikaci není podložena věcnými fakty. Jde o domněnku odvolatele postavenou na předpokladu, že řidiči změní trasu průjezdu Zlínem na základě zlepšení kvality vozovky v předmětné lokalitě. Toto tvrzení Krajský úřad považuje za nepodložené. Krajský úřad v rámci přezkumného řízení neshledal, že by předmětné závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a ve smyslu ust. §149 odst. 7 správního řádu rozhodl o jeho potvrzení.

B) Žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, č. j. KHSZL 00004/2024 ze dne 2.1. 2024, k záměru „REKONSTRUKCE MK NA ULICI HAVLÍČKOVO A PEROUTKOVO NÁBŘEŽÍ“ v k. ú. Zlín a Příluky u Zlína.

Ministerstvo zdravotnictví (dále i jako „MZD“), jako správní úřad nadřízený Krajské hygienické stanici Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně (dále i „KHS“), příslušný podle § 149 odst. 7 správního řádu, obdrželo žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska KHS, č. j. KHSZL 00004/2024 ze dne 2. 1. 2024, k záměru „REKONSTRUKCE MK NA ULICI HAVLÍČKOVO A PEROUTKOVO NÁBŘEŽÍ“ na pozemcích pare. č. 3747, 3107/2, 3284/1, 3284/9, 3284/10, 3546/25, 3546/26, 3546/27, 3546/39, 3558, 3972/4, 3972/6, 3992/1, 4058/1, 4058/13 v k. ú. Zlín a na pozemcích pare. č. 80, 81/2, 82/3, 87/2, 88/1, 127/1, 127/27, 1528/1, 1529/1, 1560/3, 1560/7, 1560/11, 1670/1 a 1670/2 v k. ú. Příluky u Zlína (dále i „pozemky v k. ú. Zlín a Příluky u Zlína“), jako podklad pro společné povolení záměru.

Podle § 149 odst. 7 správního řádu ve spojení s § 80 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, věznění pozdějších předpisů (dále i „zákon č. 258/2000 Sb.“), MZD předmětné závazné stanovisko KHS vydané k projektové dokumentaci záměru „REKONSTRUKCE MK NA ULICI HAVLÍČKOVO A PEROUTKOVO NÁBŘEŽÍ“ na pozemcích v k. ú. Zlín a Příluky u Zlína, jako podklad pro společné povolení záměru potvrdil s následujícím odůvodněním.

KHS na základě žádosti stavebníka společnosti Statutárního města Zlín, IČO: 00283924, se sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín, zastoupeného na základě písemné moci ze dne 11. 12. 2023 fyzickou osobou podnikající Ing. Kamilem Prokúpkem, IČO: 72318481, se sídlem Jetelová 677, 763 14 Zlín, vydala dne 2. 1. 2024 závazné stanovisko č. j. KHSZL 00004/2024, jako dotčený správní orgán ve smyslu § 77 ve spojení s § 82 odst. 1 a odst. 2 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb. a § 4 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, k záměru „REKONSTRUKCE MK NA ULICI HAVLÍČKOVO A PEROUTKOVO NÁBŘEŽÍ“ na pozemcích v k. ú. Zlín a Příluky u Zlína, jako podklad pro společné povolení záměru, které bylo vázáno na splnění této podmínky:

V průběhu realizace stavby budou veškeré demoliční a stavební činnosti prováděny a koordinovány tak, aby v chráněném venkovním prostoru okolních staveb nedocházelo k překračování hygienických limitů ekvivalentní hladiny akustického tlaku A pro hluk ze stavební činnosti stanovených v § 12 odst. 6 a v příloze č. 3, část B nařízení vlády ČR č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Průběh hlukové významných stavebních činností bude organizací prací, personálním a technickým vybavením zkrácen na nezbytně nutnou dobu. Pro stavební práce budou používána pouze zařízení a nářadí v bezvadném technickém stavu.

Proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení, č. j. MMZL 178706/2024 ze dne 28. 8. 2024, kterým byl umístěn a povolen záměr „REKONSTRUKCE MK NA ULICI HAVLÍČKOVO A PEROUTKOVO NÁBŘEŽÍ“ na pozemcích v k. ú. Zlín a Příluky u Zlína, resp. proti předmětnému závaznému stanovisku KHS, bylo odvolatelkou podáno odvolání.

MZD přezkoumalo výše uvedené závazné stanovisko KHS a učinilo ve věci následující závěry:

Projektová dokumentace (dále i „PD“), kterou zpracoval Ing. Kamil Prokúpek, řeší rekonstrukci komunikačního prostoru mezi břehovou hranou řeky Dřevnice a areálem Krajské nemocnice Tomáše Bati. PD řeší rekonstrukci místní komunikace, která zajišťuje dopravní obsluhu areálu nemocnice a propojuje místní komunikaci Zálešná XII. s místní částí Příluky. stezku pro pěší a cyklisty, která přes stávající lávku na konci Bartošovy čtvrti propojuje účelovou komunikaci na východě se stezkou pro pěší a cyklisty na západě řešeného území. Po účelové komunikaci i po stávající nábrežní stezce je vedena páteřní cyklistická trasa Vizovice - Otrokovice Pro návštěvníky nemocnice je pak navržen chodník mezi areálem nemocnice a rekonstruovanou komunikací.

Součástí úpravy komunikačního prostoru je i návrh zastávek hromadné dopravy a tří parkovacích ploch.

Stavební objekty:

SO 101 MK REKONSTRUKCE NÁBŘEŽÍ - ČÁST A (v délce 1134,41 m)

Úprava je prováděna v rozsahu staničení km 0+135.59 - km 1+270.00. Základní šířka komunikace je 6.0 m. Zastávkový záliv je navržen šířky 3.00 m.

Součástí rekonstrukce komunikace jsou i čtyři zastávky hromadné dopravy. Jedna je umístěna v zálivu a tři pak v průběžném pruhu. Jedna dvojice zastávek je situována s přímou vazbou na urgentní příjem a druhá pak v prostoru stykové křižovatky rekonstruované nábrežní komunikace a upravovaného napojení MK Žabárna.

Jak je zřejmé ze situace, v případě dvou zastávek MHD se jedná o umístění téměř ve stejných místech, jako stávající zastávky MHD, kdy zastávka MHD ve směru k nemocnici KNTB bude posunuta vlevo o cca 30 m, zastávka v opačném směru pak bude posunuta vpravo o cca 20 m. Nejbližší stávající obytná zastávka je od blíže situované zastávky MHD ve směru k nemocnici KNTB vzdálena cca 35 m severozápadním směrem.

Nově řešené zastávky MHD s vazbou na urgentní příjem nemocnice KNTB jsou situovány přímo naproti sobě (jedna v zálivu, druhá v prostoru průběžného pruhu), kdy jsou vzdáleny od řešené budovy cca 25 m. Nejbližší obytná zastávka je pak situována za řekou Dřevnicí jižním směrem ve vzdálenosti cca 60 m.

SO 102 MK REKONSTRUKCE NÁBŘEŽÍ - ČÁST B (v délce 203,14 m)

Úprava je prováděna v rozsahu staničení km 1+270.00 - km 1+473.14. Základní šířka komunikace je 6.0 m.

SO 103 MK NAPOJENÍ MK ŽABÁRNA

V objektu je řešena úprava napojení místní komunikace Žabárna. Úprava je prováděna v rozsahu staničení km 0+000.00 - km 0+043.68.

SO 104 PLOCHY PRO PARKOVÁNÍ MĚSTO ZLÍN

Ve stavebním objektu jsou řešeny dvě parkovací plochy.

Parkovací plocha_1 je dopravně obsluhována z obslužných komunikací, které jsou na nábrežní komunikaci napojeny sjezdem přes průběžný chodník a parkovací plocha_2 pak přímo z nábrežní komunikace. Jedná se o návrh kolmých parkovacích stání o celkové kapacitě $26 + 23 = 49$ stání. U těchto ploch bude dopravním značením zajištěno parkování pro veřejnost (omezená doba stání na 3 hodiny). Součástí těchto stání jsou i vyhrazená místa pro imobilní osoby.

Jak je zřejmé ze situace, parkovací plocha č. 1 (v místech u bývalého Bufetu, který bude asanován, poznamenává se, že dle předložené projektové dokumentace v demolovaném objektu nejsou přítomny látky typu azbest nebo jemu podobné látky. V případě neočekávaného zjištění materiálu s podílem azbestových vláken, upozorňujeme na povinnosti stanovené v § 41 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších

předpisů.) a parkovací plocha č. 2 (před budovou ředitelství KNTB a KHS) bude realizována v místech stávajících parkovacích ploch, kdy plochy stávající plochy budou upraveny novým povrchem a využita bude kapacitně veškerá plocha.

SO 105 PLOCHY PRO PARKOVÁNÍ KNTB

Jedná se o plochu s kolmým vyhrazeným stáním pro zaměstnance KNTB, dopravě obsluhovanou přímo z nábrežní komunikace. Plocha je navržena s kapacitou 18 parkovacích míst. Parkovací stání budou z převážné části sloužit pro rodiče - zaměstnance KNTB, kteří vozí děti do přílehlé mateřské školky. Těchto 10 vyhrazených stání má šířku 2.75 m, ostatní pak 2.5 m.

Parkovací plocha bude od nábrežní komunikace oddělena obrubou průřezu 150/150 převýšenou 20 mm. Samotné parkovací plochy jsou ohraničeny betonovou obrubou průřezu 150/250, převýšenou 100 mm.

Ze situace je zřejmé, že tato parkovací plocha vznikne nově na volné ploše před stávajícím heliportem, a to mezi stávajícími parkovacími plochami zaměstnanců KNTB a stávající mateřskou školou KNTB.

SO 106 STEZKA PRO PĚŠÍ A CYKLISTY SO 107 KOMUNIKACE PĚŠÍ - ČÁST A SO 108 KOMUNIKACE PĚŠÍ - ČÁST B SO 109 PROPUSTEK NA HRANIČNÍM POTOKU SO 120 NAPOJENÍ NA MK ZÁLEŠNÁ XII.

SO 130 DIO

SO 301 DEŠŤOVÁ KANALIZACE SO 302 SPLAŠKOVÁ KANALIZACE - PŘÍPOJKA KNTB SO 401 PŘELOŽKA NN KABELU SO 411 VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

SO 421 STRANOVÝ POSUN SLABOPROUDÉHO KABELU Cetin SO 501 PŘELOŽKA TEPELNÉHO KANÁLU SO 701 OPLOCENÍ

SO 702 ZAJIŠTĚNÍ STROPU TEPELNÉHO KANÁLU Hluk:

Hluk z provozu na místní rekonstruované komunikaci se realizací záměru oproti stávajícímu stavu nezmění. S ohledem na charakter záměru se neočekává zhoršení hluchnosti. Řešenou stavbou se jedná předně o úpravu povrchu vozovky, zkapacitnění parkování při areálu KNTB, čímž dojde k usměrnění/zlepšení parkování při areálu KNTB. V případě parkovacích ploch se nejedná o jedno velké parkoviště, avšak 3 menší parkoviště ve dvou případech se stávajících místech. Rovněž se jedná o úpravu stávajících dvou zastávek MHD v lokalitě Žabárna (pouze jejich posun). Dvě nově řešené zastávky mají řešit snadnější dostupnost k urgentnímu příjmu KNTB a jsou řešeny v dostatečné vzdálenosti od chráněných prostor.

Odvolatelka v bodě 2.1. odvolání mj. uvádí, cituji: „Mimo to ani závazné stanovisko KHS nepředstavuje dle odvolatelky dostatečný podklad pro umístění a povolení Stavby. Závazné stanovisko totiž v podstatě neobsahuje jakékoliv vlastní hodnocení a úvahy dotčeného orgánu. V odvodnění závazného stanoviska je uveden toliko popis Stavby, který je převzat z projektové dokumentace spolu se závěrem, že Stavbou se nijak nezmění hluk z provozu na komunikaci. Jak odvolatelka uvedla již výše, předpoklad neměnnosti intenzit dopravy a hluku z dopravy je zjevně chybný. Když KHS tento předpoklad bez dalšího převzala a založila na něm své souhlasné závazné stanovisko, zatížila toto závazné stanovisko nepřezkoumatelností a nezákonností pro rozpor s § 68 odst. 3 a § 3 správního řádu. Vzhledem k tomu odvolatelka spolu s odvoláním proti napadenému

rozhodnutí dle §149 odst. 7 správního řádu napadá i závazné stanovisko KHS ze dne 2. 1. 2024, č. j. KHSZL 00004/2024.“ K tomu MZD sdělilo, že rekonstrukce zachovává stávající princip dopravní obsluhy území, do oblasti se nevznáší nová doprava (součástí stavby nejsou žádné nové objekty s nároky na dopravní obslužnost). Předmětem záměru je předně úprava povrchu vozovek (položení nové obrusné vrstvy) ve stávajícím směrovém i výškovém vedení rekonstruovaných místních komunikací, zkapacitnění parkování při areálu KNTB (3 menší parkoviště, z toho 2 veřejné parkoviště o kapacitě 26 a 23 stání a 1 parkoviště vyhrazeným stáním pro zaměstnance KNTB o kapacitě 18 stání), čímž dojde k usměrnění/zlepšení parkování při areálu KNTB.

Z logiky věci (rekonstrukce) se předpokládá, že položení nového povrchu vozovek přispěje ke snížení hluku, nikoli však k jeho zvýšení. V důsledku realizace stavby tak nelze předpokládat negativní dopady do ochrany veřejného zdraví před hlukem z dopravy. Obdobně se KHS vyjádřila i v předmětném závazném stanovisku, což je uvedeno v části „Hluk“ viz výše. S tímto názorem KHS se MZD zcela ztotožnilo. MZD na základě všech shora popsanych skutečností sdělilo, že KHS postupovala v dané věci správně a podle § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko, č. j. KHSZL 00004/2024 ze dne 2.1.2024, k záměru „REKONSTRUKCE MK NA ULICI HAVLÍČKOVO A PEROUTKOVO NÁBŘEŽÍ*1 v k. ú. Zlín a Příluky u Zlína potvrdilo a ztotožnilo se s nimi, tak jak je výše uvedeno.

C) Vyjádření Krajského ředitelství Policie Zlínského kraje, územního odboru Zlín, dopravního inspektorátu ze dne 23. 1. 2025 pod č.j. KRPZ-5018-2/ČJ-2025-1500DP + rozhodnutí ODSH ze dne 10. 3. 2025, sp. zn. KUSP 3234/2025 DOP/DD, č.j. KUZL 25013/2025,

Odvolací orgán zde musí uvést, že co se týče dopravy, tak námitky podané odvolatelkou byly také částečně vypořádány v rozhodnutí ODSH ze dne 10. 3. 2025, sp. zn. KUSP 3234/2025 DOP/DD, č.j. KUZL 25013/2025, v rámci přezkumu závazného stanoviska, kdy odvolací orgán raději pro větší přehlednost ponechal úvahy ODSH v celku výše.

Stran vyjádření PČR, ke kterému podnět odvolacího orgánu směřoval, toto bylo ve smyslu ustanovení § 10 a 16 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a ve smyslu ustanovení § 77 zákona o provozu na pozemních komunikacích, vydáno na základě žádosti o vyjádření k projektové dokumentaci akce „Zlín, rekonstrukce Havlíčkova a Peroutkova nábřeží“.

Předmětná žádost včetně přiložené projektové dokumentace stupně „DUSP - PDPS“ s datem 11. 2023 zpracované Ing. Kamilem Prokúpkem, řeší kompletní rekonstrukci komunikačního prostoru mezi břehovou hranou řeky Dřevnice a areálem Krajské nemocnice Tomáše Bati. Projekt řeší rekonstrukci místní komunikace, která zajišťuje dopravní obsluhu areálu nemocnice a propojuje místní komunikaci Zálešná XII. s místní částí Příluky. Dále obsahuje i návrh stezky pro pěší a cyklisty, která přes stávající lávku na konci Bartošovy čtvrti propojuje účelovou komunikaci na východě se stezkou pro pěší a cyklisty na západě řešeného území. Po účelové komunikaci i po stávající nábřežní stezce je vedena páteřní cyklistická trasa Vizovice - Otrokovice. Pro návštěvníky nemocnice je pak navržen chodník mezi areálem nemocnice a rekonstruovanou komunikací. Součástí úpravy komunikačního prostoru je i návrh zastávek HD a tří parkovacích ploch.

Dopravní inspektorát, coby orgán vydávající souhrnné vyjádření, po posouzení žádosti k navrženému řešení sdělil, že návrh odpovídá obecným požadavkům na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, respektive, že souhlasí s úpravami a budováním komunikačních připojení za podmínky, že tato připojení budou realizována dle předložené projektové dokumentace. Ve vztahu k návrhu místní úpravy dopravní inspektorát neměl žádných připomínek.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, odbor služby dopravní policie, jakožto nadřízený správní orgán dopravního inspektorátu Zlín k žádosti odvolacího orgánu o potvrzení, změnu či doplnění souhrnného vyjádření sděluje, že vzhledem ke skutečnosti, že obsah souhrnného vyjádření dopravního inspektorátu, vydaného dle ustanovení §§ 10 a 16 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, respektive § 77 zákona o silničním provozu, není závazným pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, není tedy samostatně přezkoumatelným a nelze vůči tomuto souhrnnému vyjádření uplatnit příslušná ustanovení § 149 správního řádu.

Dále KŘPČR uvedlo, že s výše uvedeným souhrnným vyjádřením dopravního inspektorátu se ztotožňuje, neboť, jak bylo uvedeno, nebyly shledány důvody bránící vydání souhlasného stanoviska a projektová dokumentace skutečně odpovídá obecným požadavkům na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Tento názor se opírá mimo jiné o projektovou dokumentaci, která byla dopravnímu inspektorátu doručena v rámci žádosti o úpravu připojení. Z předložené projektové dokumentace je seznatelné, že tato splňuje podmínky ustanovení § 12 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. Výkresy projektové dokumentace jsou doloženy rozhledy pro rozhodnutí najet na komunikaci a lze rovněž rozpoznat rozhled uživatele komunikace alespoň pro zastavení vozidla. Je zohledněna šířka pozemní komunikace, kdy na vozidlo, které zastaví při odbočování vlevo na sjezd a brání průjezdu ostatním vozidlům v přímém směru, je výhled ze vzdálenosti nutné pro zastavení dalšího vozidla. Dále je rovněž splněna podmínka únosnosti vzájemné vzdálenosti připojení z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a to s ohledem na skutečnost, že v místě není navrženo nové připojení, jedná se o úpravu stávajících, kdy nejsou evidovány žádné poznatky o kolizních či rizikových situacích v dopravě, které by měly příčinnou souvislost s dopravními připojeními, respektive samostatnými sjezdy v místě. Rovněž lze konstatovat, že nebyl shledán rozpor s příslušnými články ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110.

D) Přezkum závazného stanoviska vydaného dle § 104 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů obsažené v části 3. koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlína č.j. MMZL 241111/2023/14 ze dne 24. 5.2024, k projektové dokumentaci stavby „Zlín, rekonstrukce Havlíčkova a Peroutkova nábřeží“ pro investora stavby Statutární město Zlín.

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství (dále jen krajský úřad) obdržel od Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství žádost o potvrzení nebo změnu odvoláním napadeného koordinovaného závazného stanoviska, jež bylo podkladem pro vydání rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení ze dne 28. 8. 2024, č.j. MMZL 178706/2024, kterým byl schválen stavební záměr stavby „Zlín, rekonstrukce Havlíčkova a Peroutkova nábřeží“. Stavebníkem navrhované stavby je Statutární město Zlín. Podkladem pro vydání předmětného povolení bylo koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlína č.j. MMZL 241111/2023/14 ze dne 24. 5. 2024. Proti rozhodnutí vydaném Magistrátem města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení ze dne 28. 8. 2024, č.j. MMZL 178706/2024 podala odvolatelka odvolání, jehož součástí byly i námitky vůči obsahu závazného stanoviska. Koordinovanému závaznému stanovisku dle vodního zákona je vytýkáno, že jeho součástí není posouzení stavby dle zákona o vodách a není ověřeno splnění povinností při nakládání s vodami dle § 5 odst. 3 vodního zákona. Dále uvádí, že konstatování v dokumentaci stavby, že k ovlivnění odtokových poměrů nedojde, není ničím podloženo a není odůvodněno. Neověření řešení otázky nakládání se srážkovými vodami v rámci stavby činí závazné stanovisko nezákonným a nepřezkoumatelným a napadené rozhodnutí je tedy založeno na podkladech, jež trpí zásadními nedostatky.

Krajský úřad na základě ust. § 149 odst. 7 správního řádu posoudil závazné stanovisko vodoprávního úřadu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu vydané pod bodem 3. v rámci koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlína, odboru ŽPaZ č.j. MMZL 241111/2023/14 ze dne 24. 5. 2024 k projektové dokumentaci zpracované Ing. Kamilem Prokúpkem v listopadu 2023 a doplněné v dubnu 2024.

K podaným námitkám odvolatelky krajský úřad uvedl, že problematika nakládání se srážkovými vodami byla řešena samostatným rozhodnutím vydaným Magistrátem města Zlína, odborem ŽP a zemědělství dne 15. 7. 2024 pod č.j. MMZL 1490008/2024, jehož předmětem bylo nakládání s dešťovými vodami včetně posouzení odtokových poměrů. Toto rozhodnutí bylo vydáno ještě před vydáním napadeného rozhodnutí. Tímto povolením byl schválen stavební záměr stavby vodního díla „Dešťová a splašková kanalizace“ - SO 301 dešťová kanalizace, SO 302 kanalizační přípojka. Podkladem pro vydání tohoto povolení byla mimo jiné projektová dokumentace k předmětným stavebním objektům zpracovaná Ing. Věrou Švachovou, autorizovaným inženýrem pro vodohospodářské stavby v 11/2023.

Závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru ŽPaZ č.j. MMZL 241111/2023/14 ze dne 24. 5. 2024 v části 3 (dle vodního zákona) obsahuje náležitosti vymezené v § 149 odst. 2 správního řádu, v jeho závazné části jsou uvedena příslušná ustanovení zákona, která dotčený orgán zmocňují k jeho vydání, je zde jednoznačně vymezen předmět řízení, tj. stavební záměr, dotčené pozemky. V odůvodnění stanoviska jsou uvedeny důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů na kterých je obsah závazné části založen.

V obsahu závazného stanoviska Magistrátu města Zlína, odboru ŽPaZ č.j. 241111/2023/14 ze dne 24. 5. 2024 neshledal Krajský úřad v části vztahující se k vodnímu zákonu žádné právní ani faktické vady, proto bylo tímto závazným stanoviskem nadřízeného orgánu podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

S ohledem na výše uvedené má odvolací orgán za to, že veškeré podané námitky byly řádně příslušnými orgány ve svých přezkumech a sdělení jasně vyvráceny.

Právní názor odvolacího orgánu

Správní orgán po obdržení pravomocného rozhodnutí odvolacího orgánu, jehož přílohou bude i příslušný správní spis, bude trvat na vydání nového závazného stanoviska silničního správního úřadu tak, aby odpovídalo příslušným zákonným požadavkům a bylo tak plně přezkoumatelné, a to plně v souladu s názorem ODSH vysloveným v jeho rozhodnutí, kterým bylo toto předmětné závazné stanovisko zrušeno. Poté správně dle výše uvedeného vymezí okruh účastníků a také své rozhodnutí řádně odůvodní v souladu s požadavky uvedenými v § 68 odst. 3 správního řádu, kdy odůvodnění musí obsahovat právní a skutkové důvody výroků rozhodnutí, podklady pro vydání rozhodnutí, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, jedině takto odůvodněné rozhodnutí pak může v případě podaného odvolání obstát v odvolacím řízení, či v řízení před správním soudem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu podat odvolání. Toto rozhodnutí je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 shora citovaného zákona.

otisk úředního razítka

Mgr. Jakub Drápal
referent odboru dopravy a silničního hospodářství
(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Zlínského kraje a Magistrátu města Zlín. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce se rozhodnutí považuje za doručené.

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Krajského úřadu Zlínského kraje (§ 25 odst. 3 správního řádu).

Vyvěšeno dne: 12. 7. 2025

Sejmuto dne:

Razítko a podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí:

Rozdělovník:

Odvolatelka:

MUDr. Kateřina Starnová, bytem Peroutkovo nábřeží 374, Příluky, 760 01 Zlín, prostřednictvím AK Frank Bold Advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, IČO: 28359640, ID DS: auwd5w7

stavebník:

Statutární město Zlín - IDDS: 5ttb7bs

v zastoupení Ing. Kamil Prokůpek, místo podnikání: Jetelová č.p. 677, Kostelec, 763 14 Zlín 12, IDDS: 787tt4a,

účastníci řízení dle § 94k odst. d) stavebního zákona:

Povodí Moravy, s.p., se sídlem Dřevařská č.p. 932/11, Veveří, 602 00 Brno 2, IDDS: m49t8gw

Krajská nemocnice T. Bati, a. s., se sídlem Havlíčkovou nábřeží č.p. 600, 762 75 Zlín 1, IDDS: upjeuej

dotčené orgány statní správy:

Oddělení prostorového plánování Magistrátu města Zlína, náměstí Míru č.p. 12, 760 01 Zlín 1

Odbor životního prostředí a zemědělství Magistrátu města Zlína, Zarámí č.p. 4421, 760 01 Zlín 1

Odbor stavebních a dopravních řízení Magistrátu města Zlína - stavební úřad, náměstí Míru č.p. 12, 760 01 Zlín 1 –Datová schránka: 5ttb7bs

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát, nám. T. G. Masaryka č.p. 3218, 760 01 Zlín 1 - Datová schránka: w6thp3w

Krajská hygienická stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, IDDS: xwsai7r, sídlem Havlíčkovou nábřeží č.p. 600, 760 01 Zlín 1

Úřad pro civilní letectví, IDDS: v8gaaz5, sídlem Ruzyně, 160 00 Praha 6

na vědomí:

Zdravotnická záchranná služba Zlínského kraje, příspěvková organizace, IDDS: bqjvv2r, sídlem Peroutkovo nábřeží č.p. 434, Příluky, 760 01 Zlín 1

Odbor městské zelené Magistrátu města Zlína, Zarámí č.p. 4077, 760 01 Zlín 1

CETIN a.s., IDDS: qa7425t, se sídlem Českomoravská č.p. 2510/19, 190 00 Praha 9 Libeň

EG.D, s. r. o., se sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 60200 Brno ,IDDS: b4gxki9

GasNet Služby, s.r.o., IDDS: jnnyjs6, sídlo: Plynárenská č.p. 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno 2

Vodárna Zlín a.s., IDDS: hypddq4, sídlem třída Tomase Bati č.p. 383, Louky, 763 02 Zlín 4

Vodafone Czech Republic a.s., IDDS: 29acihr, sídlem náměstí Junkových č.p. 2808/2, Praha 5 Stodůlky, 155 00 Praha 515

Zlín Net, a.s., IDDS: ntxg6en, sídlem Nad Stráněmi č.p. 5656, 760 05 Zlín 5

Technické služby Zlín, s.r.o., IDDS: 8yjuj99, se sídlem Záhumení V č.p. 321, Louky, 763 02 Zlín 4

Dále obdrží s žádostí o zveřejnění na úřední desce a zaslání zpět:

Magistrát města Zlína

Obdrží po právní moci rozhodnutí:

Magistrát města Zlína, odbor stavebních a dopravních řízení, oddělení dopravně správních řízení,
Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství